

van verbazing. Het groen-gemerkte moertje liep rustig op het bovenste raam en deponeerde haar eitjes in de spaarzame lege cellen. En nu u weer!

Th.H. Diderich, Westwoud

Een vreemde zwerm

Half augustus kreeg ik een telefoontje van een kennis, die een mooie zwerm wist te zitten. Aangezien ik het moeilijk over mijn hart kan verkrijgen om een zwerm zo maar te laten hangen, ben ik eerst een kijkje gaan nemen. Het ging namelijk om een vreemde zwerm. In de stromende regen ben ik gaan kijken. De zwerm zat op ongeveer drie meter hoogte tegen de stam van een dikke eik. Op het eerste gezicht niet zo bijzonder. Wat mij wel opviel was de afmeting van de zwerm. De zwerm was wel zo'n 70 x 50 cm groot en een centimeter of tien dik. Een behoorlijke zwerm. De bovenste helft van de zwerm fungeerde min of meer als afdak voor de rest. De bijen zaten netjes in het gelid met de kopjes omhoog. Het regenwater liep via de vleugels naar beneden. De onderste helft bleef op deze manier mooi droog. Op de terugweg naar huis werd een plan uitgedacht om een dergelijke zwerm te scheppen. Ik had het ooit mijn vader eens zien doen met een zwerm die ook langs de stam van een boom zat. Hij gebruikte toen een dun latje. Hiermee streek hij de zwerm van onderaf de korf in. Gezien de afmeting van deze zwerm, zou dit hier zeer waarschijnlijk problemen gaan geven. Uiteindelijk heb ik de volgende methode uitgedacht en ook toegepast.

Van een plastic vuilniszak heb ik de bodem uitgesneden. De zak met spijkers met grote koppen vervolgens rondom in de korf vastgezet. Op deze manier ontstaat er een soort slurf op de korf, waardoor de bijen in de korf kunnen glijden.

Met de aldus geprepareerde korf terug naar mijn zwerm. Ladder tegen de boom gezet, de korf op de bovenste trede gezet en toen maar hopen dat mijn methode zou werken. De vuilniszak kon ik nu met de opening zo strak mogelijk langs de stam van de boom schuiven, onder de zwerm. Het werkte perfect. De bijen gleden via de vuilniszak moeiteloos in de korf. Wat schetste echter mijn verbazing toen ik ongeveer halverwege was, ik stootte tegen een uitstulping aan de boom. Met een beetje schuiven ging het echter allemaal goed. De vuilniszak deed tevens dienst als tijdelijke afsluiting voor mijn korf. De uitstulping aan de boom, waar ik tegenaangestoten was, was een mooie ronde opening van zo'n centimeter of acht. Deze opening had eerder waarschijnlijk dienst gedaan als toegang voor een spechtennest. Bij controle bleek namelijk dat

de boom grotendeels hol was van binnen. Meteen drong het tot mij door dat de moeder dan zeer waarschijnlijk nog in de boom moest zitten, want ook in de boom was het één en al bijen. De zwerm heb ik toen maar verenigd met een ander volk, dat wel enige versterking kon gebruiken. De bovengenoemde manier van zwerm-scheppen heb ik nog een keer vaker toegepast en ook weer met succes. Het ging hierbij om een zwerm die hoog in een boom aan een horizontale tak zat. Deze zwerm was ook weer behoorlijk van afmeting. Het was ook deze keer niet mogelijk om de zwerm normaal te scheppen. Ook hier weer met behulp van de vuilniszak de zwerm in de korf gestreken.

L. v.d. Bult, Beilen

Koninginnen knippen

In de Willem II straat in Tilburg kwam ik langs de etalage van een kapsalon, waarin een oude bijenkorf, enkele (te grote) metalen bijen, een Mariabeeldje en een vaas met bloemen stonden. Samen met twee beeldjes van een dokter en een kapper, een lamp en enkele mineralen vormde het een merkwaardig geheel. De schutspatroom van de kappers heeft bij mijn weten geen bijenkorf in zijn uitrusting. De voorstelling liet mij niet los en daarom heb ik 'De Windroos' er op nageslagen. Oudere imkers kennen dit boek wel; het is een Jaarboek voor de Katholieke jeugd, in 1945 uitgegeven bij Het Spectrum in Utrecht. De kapper stond er echter niet in. De patroon van het barbiërgilde is 'Figaro', de schrandere en koelbloedige intrigant uit de toneelstukken van Beaumarchais. Maar niet met een bijenkorf in de hand of bij de voeten zoals bij Sint Ambrosius, Sint Bernardus van Clairvaux of Sint Johannes Chrysostamus. Toch, samen met Figaro past de bijenkorf wel bij deze kapper, die er zijn vlijt en ijver, zoals bij de bijen, mee heeft willen aangeven. De koninginnen die bij hem geknipt worden, zien er aantrekkelijk en mooi uit, onze koninginnen zijn verminkt als we ze geknipt hebben.

Het blijft een merkwaardige etalage, er is naar gekeken en over nagedacht, de kapper heeft zijn doel bereikt. *J. Beekman, Helmond (foto J. Simons)*

